

L a i v a s

THE SHIP

Savaitinis Lietuvių R. Katalikų Laikraštis

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

No. 21

Gegužės (May) 23, 1925 M.

Metai V.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,
2334 So. Oakley Ave., Chicago, Illinois

Jaunimas.

Kiekviena tauta, rimtai susirupinusi savo ateitimi, didžiausių pastangų deda tinkamai išauklėti savo jaunimą. Nes kiekvienas supranta, kad koksai bus jaunimas, tokia bus ir visos tautos artimiausioji ateitis. Bet ne vien tautos ir valstybės rupinasi jaunimu, — jaunosios kartos geru išauklėjimu rupinasi ir jų tėveliai. Kaip išsiauklės ir išmokins savo sunus ir dukreles, tokios paguodos, paramos ir globos susilauks senatvėje.

Skaudu yra žiūrėti į mūsų lietuvių neorganizuotą jaunimą. Jų pilnos gat-

vės, krutamųjų paveikslų namai, kame daugybė atvėjų mokinasi tik "bomauti", palaidunauti ir kitų nedorybių. Apšidairykime tik aplinkui, o pamatysime nemalonių, šiurpų, perimantį vaizdą. Pagėjęs vaikas, pabaigęs pradinę viešąją mokyklą, nei kokio darbelio jo amžiui ir gabumams tinkamo nenori nei į rankas imti, niekina savo senus tėvelius, pašiepia juos dėl jų negeros anglų kalbos, niekina juos, išgirdęs lietuviškai savo tarpe šnekant. Pažvelgęs į tokį vaikina, ar panašios rusies merginą, nežinai nei ką apie jų ateitį gal-

voti. Kas iš jo bus? Lietuvių tėvų sunus pavirtęs amerikonišku "bomu", valkata.

Kiekvienas rimčiau mąstantis žmogus klausia savęs ir kitų: kas-gi bus su mūsų jaunimu, su mūsų jaunąja karta, su mūsų pačių ir tautos ateitimi Amerikoje. Ir sunku rasti tam opiam klausimui tinkamą išrišimą. Daug susideda gadinančių mūsų jaunuomenę išorinių priežasčių. Jų tarpe ar nebus tik viena didžiausiųjų, kad mūsų jaunimas neturi sau tinkamų vadų prie kilnių idealų.

Tikybiniai, doriniai, dvasiniai ir tautiniai puolantį jaunimą gali tik sulaukyti priešingoji srovė, einanti kartu su obalsiu: "Už Kristų, Bažnyčią ir Tautą."

Aišku, mūsų jaunimui reikalinga daugiau jam tinkamų vadų. Esantieji jaunimo vadai nebegali visų apimti, nes mūsų jaunimas platus — kaip plati pati mūsų išeivija. Norint pakelti mūsų jaunimą iš tikybinio atšalimo, reikia jam duoti karštai tikinčių vadų; norint jaunimą doriniai — dvasiniai sustiprinti, duokime jiems dvasios milžinų, pasišventusių jaunimo labai skaisčių sielų, norėdami-gi tautiniai juos atgaivinti, — supažindinkime juos su jų bočių ir prabočių praeitimi, atgaivinkime kilniąsias tradicijas, įkvėpkime savo protėvių ir tėvų lietuviškos kalbos meilę, o nei nepasijusime, kaip nuo mūsų tolantis jaunimas ir jau smarkiai pradedantis skęsti svetimtaučių juroje, vėl sugriš prie savo tėvų, prie savo tautos, vėl pradės rimčiau galvoti ir branginti savo šventąjį tikėjimą.

Bet kur mes rasime mūsų jaunimui

taip paruoštų vadų? Jų dar nėra užtekstinai, juos reikia paruošti, pagaminti. Kas-gi paruoš?

Tuo dalyku mūsų išeivijos Seimai per daugelį metų tarėsi, svarstė. Nerado nei vienos mūsų tarpe taip stiprios visuomeninės organizacijos, draugijos, kuri apsiimtų ir pajėgtų tą šventąjį darbą. Visos kilnesniųjų išeivijos sunų mintys linko prie Vienuolijų. Iš čia su didele viltimi tikėtasi pagelbos. Ir neapsirikta. Tik mūsų Vienuolynai gali išauginti, išauklėti ir išmokinti mūsų išeivijai tinkamų ateities vadų! Kadangi merginos jau turi šv. Kazimiero Akademiją, tad mūsų išeivijos vadai per Seimus kreipėsi į tėvus Marijonus, prašant imtis to švento ir išeivijai išganingo darbo, butent, įkurti lietuviams bernaičiams Aukštąją Mokyklą su Kolegija, kur mokytus busiamieji mūsų jaunimo vadai.

Bet darbas labai atsakomingas ir dideliai sunkus. Žinome, kad patys Marijonai laikraštijos srity begelbėdami mūsų išeivijos katalikiškąją mintį, visas savo materiales pinigines pajėgas buvo ten sudėję.

Reikėjo tėvams Marijonams bent kiek kveptelti ir apsvarsčius įkurti busimąjį Kolegijai pradžia. Tas darbas tinkamiausiu budu atlikta tėvų Marijonų pereinamais metais. Įgijo jie netoli nuo Chicagos plačią didelę farmą-ukį, tenai pastatė savo Kongregacijos Naujokyną, Marian Hills, ir mano toje ramioj nuo miesto triukšmo, dumų vietoje įkurti lietuviams bernaičiams High Schoolę ir Kolegiją.

“Laivo” 19 numeryje tilpo mūsų išeivijai tikrai gera naujiena, — Kunigų Marijonų Kongregacija nutarė pirmoje eilėje rupintis įkurti išeivijos laukiamą Aukštąją Mokyklą ir Kolegiją bernaičiams.

Tąjį nutarimą darydami ir jį plačiai visuomenei pranešdami tėvai Marijonai tikrai mūsų išeivijos istorijai naują lapą atvertė. Tame išeivijos istorijos lape rašys visi: visuomenė ir patys Marijonai: Visuomenė, — apščiau piniginiai remdama tą tiek metų lauktą jaunimui Aukštojo Mokslo įstaigą, Marijonai — auklėdami mūsų išeivijai tinkamų vadų.

Neturėdami kur kitur šiuo žvilgs-

niu išeivijai pagelbos, — visą viltį mūsų jaunimo ir tautos Amerikoje ateities sudedame į Marijonų rankas. Bet, kad jie tikrai išgalėtų minėtąją High Schoolę ir Kolegiją pastatyti, reikia visoms lietuvių kolonijoms prie to darbo bent savo pinigėmis aukomis prisidėti. Ir už tas aukas, kaip “Laivo” 19 num. rašo, tėv. Marijonai aukotojams pažada atsilgytini.

Tikrai, vieni kitus ragindami ir paremdami, padarysime stebėtinų dalykų. Gal Dievas duos, per Aukštąsias mūsų Mokyklas sumažinsime mūsų jaunimo išsigimimą ir mūsų tautai išeivijoje negręs nei tikybinis, nei tautinis pavojus.

Bitikas.

Kaunas, 1923. II. 10. **F. Šimonis.**

SAULEI TEKANT.

Ramų, tylų, vasar's rytą
Saulės šviesa tik matyta
Padangėmis skleidės.
Šypsos veidas jos auksinis,
Jos gerumas begalinis
Į pasaulį leidės'.

Pieva puikiai pasipuošus,
Sutikt rytą pasiruošus,
Taip gražiai vaizduoja!
Mirga jos lašų daugybė,
Į žoleles susikibę
Mainosi, kartoja...

Ar tik pieva ta gėliuota
Margina pasaulio plotą?—
Tai dalis gražumo.

Štai, pažvelk šonan beržyno...
Tas tik grožį jojo žino,
Trokšta kas ramumo.

O ant lauko mūsų pudimo,
Kurs pajuodęs nuo arimo,
Kaip gražu, malonu!
Kad paklausęs pagalvoji:
Čia tai muzika meilioji,
Parinkimas tonų...

Širdis reiškia džiaugsmo dainą
Galvon puikios mintys eina,
Matant tą grožybę.
Malda bėga pas Aukščiausią,
Teikti padėką karščiausią,
Už meilę Jo beribę.

L e k c i j a

I PETRO, 4, 7-11.

MYLIMIAUSIEJI: Bukite išmintingi ir budrus maldosė. Bet visupirma turėkite vieni kitiems nuolatinės meilės, nes meilė uždengia nuodėmių daugybę. Bukite vieni kitiems svetingi be murmėjimo. Patarnaukite kits kitam, kiekvienas ta dovana, kurią jis yra gavęs, kaip geri daugeriopos Dievo malonės užvaizdai. Jei kas kalba, tegul kalba kaipo Dievo žodžius; jei kas eina tarnystę, tai tedarai kaipo Dievo suteikiamąja galia, kad visame butų pagarbintas Dievas per Jėzų Kristų.

E v a n g e l i j a

JO. 15, 26-16, 4.

NUO metu tarė Jėzus savo mokytiniam: Kuomet ateis Ramintojas, kurį aš jums siūsiu, ji liudys apie mane. Ir jus liudysite, nes nuo pat pradžios su manim esate.

Tai jums kalbėjau, kad nesipiktintumėte. Jie išmes jus iš sinagogų; ateina net valanda, kad kiekvienas, kurs jus užmuš, tarsis tarnaujas Dievui. Tai jie jums darvs, nes nepažino Tėvo, nė manęs. Bet aš tai jums kalbėjau, kad, atėjus jų valandai, atsimentumėte, jog aš buvau tai jums sakes.

Mintis Ir Medžiaga.

Susitinka du draugu ir pradeda ginčus apie tikėjimo dalykus. Baltrus, prisiskaitęs bedieviškų raštų, pašiepia savo tikintį draugą Petrą, kad tiki į kokią tai sielą, dušią.

Baltrus: Koks tu esi kvailas, tikėdamas į kokią tai sielą. Juk tai tik kunigų prasimanymas, kad galėtų lupti iš tikinčiųjų pinigą. Ar tu matei kada nors sielą?

Petras: Nesikarščiuok, brolau. Siela, tiesa, nėra matoma akimis, bet ji yra tikrai esanti butybė, kuri mummyse mintija, kuri mūsų kuną gaivina; tik ji neturi kuno ypatybių, ji yra dvasia.

Petras: Na, na, Petrai. Per toli važiuoji. Tai ne siela, bet smegenys mintija. Taip mokslo vyrai jau senai ištyrė.

Petras: Nėtiiesa, brolau. Smegenys negali mintyti, nes mintis nėra ku-

niška, medžiaginė. Tik pažiūrėk, koks yra didelis skirtumas tarp minties ir medžiaginių daiktų.

Medžiaga (kuniškas daiktas) susideda iš dalių, kurių vienos yra šalia kitų. Akiniai yra medžiaginis daiktas. Vienas stiklas yra dešinėje, kitas — kairėje. Ar mintyje gali rasti dešinę ar kairę pusę? Saulė yra didesnė kaip gėlelė. Bet ar saulės mintis yra didesnė už gėlės mintį? Ne.

Medžiagą mes galime dalyti. Bet ar mintį gali padalyti? Ne.

Medžiaga turi įvairių spalvų, formų, išvaizdų. Ji yra apvali, ilga, trumpa, balta, juoda, ir taip toliau. O ar matei mintį baltą ar juodą, ilgą ar trumpą?

Baltrus: Taip, tai taip! Bet elektriška, šiluma? Ar mintis negali buti šitokios rūšies daiktas?

Petras: O ne! Elektriška, šiluma yra judėjimų eilė; yra jėgos, kurios gali augti, didėti ir mažėti. Taip yra šiluma 20 laipsnių, yra šiluma 100 laipsnių. Elektros srovė gal but smarkesnė ir menkesnė. Tai visa yra medžiaginės jėgos. Bet mintis, ne. Ar gali matuoti mintį laipsniais 10, 20, 100 laipsnių? Ne, niekuomet.

Mintis yra esamojo kokio daikto, kad ir medžiaginio, atvaizdas. Aš turiu arklio, namų ir taip toliau sąvokas, mintis. Bet turime sąvokų, minčių daiktų visai nemedžiaginių. Duokim sau, turime doros, išminties sąvokas; turime

dvasios, Dievo sąvokas. Ar-gi gali kokia elektros varoma mašina atvaizdinti šitokius daiktus, kaip dora, išmintis, siela, Dievas? Jokiu budu. Niekas negali duoti to, ko neturi.

Delto ir mūsų mintys yra dvasinės. Jos gali tik kilti iš dvasios butybės. Tai-gi ir mūsų siela, kuri mintija, yra dvasia. Jos, tiesa, nematome akimis, bet kad ji yra ir yra dvasinė, sprendžiame iš jos nemedžiaginių veiksmų, minčių, sąvokų.

Baltrus: Tikrai, Petrai, tu man pasakei naujų dalykų, apie kuriuos nė nemąščiau. Dėkui. **X.**

Šv. Marijos Panos Garbė.

Niekas taip daug negavo malonių nuo Dievo, kaip Šv. Marija Pana. Ir nėra mums kuo stebėtis, nes Dievas ją mylėjo ir myli labiausiai iš visų sutvėrimų ir išrinko ją buti savo Sunaus Motina, iš kurios Jisai teikėsi užgimti ir atpirkti pasaulį. Prieš Viešpaties užgimimą, Dievo Angelas atėjo pas Ją ir apreiškė Jai, kad Ji yra malonės pilna: "Sveika, malonės pilnoji."

Viešpats Jėzus buvo taip paklusnus savo Motinai, kad ir žodžiais sunku išreikšti. Jis klausė Jos visame kaip niekas iš mūsų savo motinų ir paliko mums prakilniausį klusnumo pavyzdį. Jis niekadose Jai neatsakė jokio prašymo, ir net per Jos užtarimą stebuklus darė, kaip tai ant vestuvių Galiliejose Kanoje permainė vandenį į vyną.

Ne tik čia ant žemės Dievas suteikė Šv. Marijai didžiausią garbę ir pagodonę, bet taipgi ir danguje, nes pagal padavimą ir mūsų Bažnyčios visotiną tikėjimą, mes tikrai žinome, kad Dievas paėmė Šv. Marijos kuną su dušia dangun ir tenai apvainikavo Ją garbės vainiku.

Jisai padarė Ją Angelų, Apaštalų ir visų Šventųjų Karaliene. Užtaigi Šv. Marijos garbė yra daug didesnė už visų Šventųjų garbę.

Bet ištikrųjų Šv. Marija užsitarnavo tokios garbės ir malonių pilnybės nuo Dievo, nes Ji darbavosi su jomis. Ji ne tik nenusidėjo per visą savo gyvenimą, bet taipgi augo šventume ir tobulybėje pas Dievą.

To negana, kad Dievo Motina tik

pas savo Sutvertoją užsipelnė garbės vainiką. Geri ir ištikimi katalikai, žinodami savo dangiškos Motinos nuopelnus, garbina Ją ypatingu budu. Jie laiko Ją ir kreipiasi pas Ją, kaip savo Užtartytoją ir Dievo malonių Dalintoją, nes jie gerai supranta, kad kas tik paeina nuo Dievo, turi lyg pereiti per Šv. Marijos Panos rankas. Ji stovi prie Dievo Sosto danguje, ir tenai perstato Jam visus mūsų reikalus, dvasiškus ir žemiškus, mūsų norus, skundus ir net kentėjimus. Taigi Ji yra pirma po Dievui, kuriai reikia atiduoti garbę ir šlovę kaip Ji pati apie save taip pranašavo: "Palaiminta mane vadins visos giminės."

Jos pranašavimą išties jau išsipildė. Kur tik žinomas yra Jėzaus vardas, ten ir Mariją visi garbina, kaip Jo Motiną. Kiek tai bažnyčių ir koplyčių yra pastatyta Jos vardan, kur dievobaimingi žmonės garbina Jėzų per Jo Motiną Mariją, nes žino, kad kaip mėnulis paima visą savo šviesą nuo saulės, kuria apšviečia žemę naktimi, taip Dievo Motina nuo savo Sunaus reikalingų mums malonių išprašo.

Kiek tai maldingų dušių mintija

apie Jos stebuklingą gyvenimą ir kaip myli ištarti Marijos garbei žodžius kalbėdamos "Sveika Marija." Per šią maldą daug nusidėjėlių atrado savo išganymą ir visi Šventieji galėjo tvirtai pasakyti, kad Jie nežinojo gražiausios ir naudingiausios maldos kaip Marijos Pasveikinimas "Sveika Marija." Garsus teologas Suarez, kuris penkioliktame amžiuje gyveno ir buvo maldingumo ir didelio mokslo visam vasauliui pavyzdys, pasakė, kad jis atiduotų visą savo mokslą už vieną dievobaimingą pagarbinimą Švenčiausios Panelės. Viena šventa vienuolė po mirties pasirodė savo vyresniajai ir pasakė jai, kad jei Dievas leistų, ji paliktų dangaus linksmybes ir ateitų į žemę vėl garbinti Švenčiausią Panelę.

Kaip prakilnus pavyzdys garsių ir dievobaimingų žmonių Dievo Motinos garbinime yra mums paliktas, kuris kaip jiems taip ir mums gali būti amžinos laimės ženklas. Tai yra užtikrintas faktas, kad jei tik mes šauksimės prie Marijos ir atiduosime Jai prideramą garbę, Ji taipgi pagelbės mums sunkiame išganymo darbe tarp daug pavojų ir kliūčių mūsų laikais. J. J.

Musų Darbai.

Marijonų Kolegijos Remėjai.

(Žiurėk "Laivo" No. 20).

Malonu mums pranešti, kad į Kolegijos Remėjų skaičių vis daugiau gerširdžių asmenų įsirašo. Ne tik pavieni asmens, bet ir atskiros Remėjų kuopos ar skyriai kuriasi. Iš to matome, kad Kolegijos reikalas gyvai mūsų katalikų visuomenės atjaučiamas.

Be jau minėtų "Laive" No. 19 ir 20, remėjais įsirašė šie:

Cicero, Ill. — Elena Trakinaitė — paaukojusi auksuotą laikrodėlį su grandinėliu.

Shenandoah, Pa. — Šv. Jurgio katalikų klubas, įmokėjęs — \$100.00, tuo budu Šv. Jurgio klubas įsirašė **garbės Remėju.**

New York City — Antanas ir Magdalena Sultė, įmokėję — \$50.00 — amžiniais remėjais.

Chicago, Ill. — Rozalija Lekavičienė, įmokėjo — \$3.00.

Brooklyn, N. Y. — Kun. Remeika įmokėjo — \$5.00.

Be to Brooklyne Šv. Jurgio par. įsirašė visas skaitlingas remėjų burys. Čia susitvėrė kovo 16 d. 1925 m., priariant ir vadovaujant gerb. Kun. Antanui Kodžiui

6. Kolegijos Remėjų skyrius. Štai šio skyriaus remėjai-os:

Kun. Antanas Kodis \$35.00
Ona Batickienė \$3.00
Domicelė Važonaitė \$5.00

Teodora Gedvilienė \$3.00
Adelė Padeginienė \$3.00
Kazimieras Kontrimas \$1.00
Emilija Klumbienė \$3.00
Vincenta Vasiliauckienė \$3.00
Kotryna Vitkienė \$3.00
Uršulė Pučkorienė \$3.00
Agnieška Julevičienė \$3.00
Stasys Norvaišas \$3.00
Aleksandras Speičys \$3.00
Anelė Grinčiuvienė \$3.00
Marijona Kanapinskienė \$1.00
Marijona Vencevičienė \$3.00
Elena Vyšniauskienė \$3.00
Petronėlė Kazakevičienė .. \$3.00
Zuzanna Zaremba \$3.00
Marcelė Sakalauskienė (amžinon narystėn) \$25.00
Marijona Adomavičiutė \$3.00
Ona Baliunienė \$3.00
Ona Bartkienė \$3.00
Petronėlė Jurevičiutė \$3.00
Kotryna Žvynienė \$3.00
Juzė Jašatskienė \$3.00
Bronislava Morkius \$3.00
Ona Ruginienė \$3.00
Luiza Rimkienė \$3.00
Rozalija Gudžinskienė \$3.00
Bronė Vansevičaitė \$3.00
Petronėlė Strungiutė (pasižadėjo \$100.00 į garbės narius)
Kotryna Mikalauskienė \$3.00
Magdalena Branzaitienė \$3.00

Mateušas Kučinskas	\$3.00
Augustinas Puodžius	\$3.00
Kotryna Vaitkevičienė (amžina narė)	\$50.00
Ona Zaborskienė	\$3.00
Magdalena Kazlauskiutė (amžinon narystėn)	\$25.00

Mažamečiai:

Antanas Bertulis	\$1.00
Marijona Vaitkevičiūtė	\$1.00

Išviso

\$240.00

Igaliotiniai:

Kun. A. Kodis — 207 York St.
Al. Speičys — 334 Plymouth St.

Kolonijų Veikimas.

Utica, N. Y. Balandžio mėn. 26-7-8 d. buvo keturesdešimtė šv. Jurgio parapijoje. Žmonių visas dienas buvo pilnutėlė bažnyčia. Visą laiką ėjo daug žmonių išpažinties ir prie šv. Komunijos. Musų gerb. Klebonui kun. Zabielai su dvasine pagelba atvyko šv. Jurgio parap. įsteigėjas gerb. Amsterdamo Klebonas J. Židanavičius ir gerb. kun. Kasakaitis.

Į pamaldas buvo atvykusių lietuvių labai iš tolo, net už 50 mylių. Net ir atšalėliai grįžta prie Bažnyčios. **J. K.**

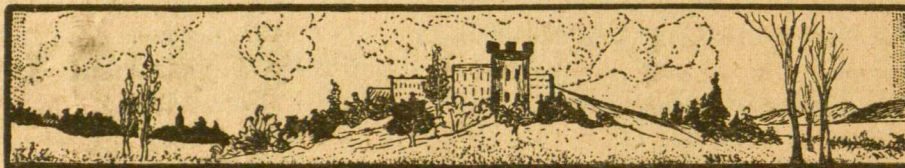
Melrose Park, Ill. Gegužio 2 d. Moterų Są-gos 60 kp. turėjo gražų vakarėlį. Žmonių buvo apie 200. Vakara vedė uoli moterų tarpe veikėja p. M. Vaičiūnienė iš Cicerio, Ill. Sulošta ga-

na dailiai "Paklydėlio Kelias". Dainavo p. Juozas Vaičiūnas ir p. E. Rakauskienė. Juodviejų balsas publikai labai patiko. Melrose Parkiečiai džiaugiasi turėtu vakarėliu. **A. M.**

Springfield, Ill. Balandžio 22 d. rienė. Springfieldo įsisteigęs šv. K. A. R. skyrius žada gerai gyvuoti.

vietinis K. Federacijos 37 skyrius surengė parap. svetainėje Seserų Kazimieriečių naudai vakarą. Rodyta krutamieji paveikslai iš Šventosios žemės. Kalbėjo atvykęs iš Chicagos svečias didž. gerb. Kun. Baltutis apie "Š. K. Akademijos Remėjų" organizaciją ir jos naudą. Beregint susirašė apie 15 asmenų į Akademijos remėjus. Išrinkta laikina pirmininkė p. Kotrina Kupe-

ta laikina pirmininkė p. Kotrina Kupe-

Katalikų Pasaulys.

Lietuva. Balandžio mėn. 17 ir 18 d. įvyko III-čias Lietuvių Katalikų Moterų Dr-jos Kongresas Kaune. Jame dalyvavo ir Žemaičių vyskupas, J. E. Pr. Karevičius. Į Kongresą atvyko 153 atstovės ir 250 viešnių ir svečių. Kongresas tęsėsi dvi dieni. Pasiskirstyta ir dirbta daugiausiai sekcijose: politinė, darbininkų, — valdininkų, studentų, Bendrame posėdyje išklaudyta p. Zaštautaitės paskaitos "Musų dienų šventieji". Kongreso dalyvės po pamaldų Katedroj Kongresą užbaigus, padėjo vainiką žuvusiems už Lietuvos laisvę.

Amerika. Netoli nuo Cincinnati, O. miesto Jezuitai nupirko žemės plotą. Ten statys jie savo Noviciatą-Naujokyną.

Vokietija. Vokietijos universitetų studentai katalikai sudarė Misijų Sąjungą Universitetuose. Tos sąjungos pirminis kongresas įvyko Honore. Buvusis Vokietijos kanclieris Marx pasiuntė kongresui tokį padaršinimą: "Misijų sumanymas man atrodo, vertas akademinės jaunuomenės karšto, kilnaus pritarimo. Akademinė sąjunga turėtų pakilti augštin nuo kasdieninio gyvenimo blogumų. Irgi mintis, taip didelė kaip pasaulis, nešti visiems žmonėms krikščionišką kultūrą, kiek tiktai išgalima, tai svarbus paraginimas pasišvęsti ir materialiai paremti katalikų misijas..."

Francija. Katalikų organizavimasis Francijoje pasekmingai vystosi tolyn.

Visose vyskupijose atliekama mitingai, konferencijos, buriama į Katalikų Federaciją. Lille vyskupystė turi daugiau 80,000 narių. Reimso vyskupijoje mėnesio laiku padaryta 70 konferencijų.

Peigueux vyskupijoje nuo 27-IX-1924 m. iki po Velykų padaryta 300 papapinių sueigų ir 60 kantonalių suvažiavimų. Be to padaryta atskirai kunigų, advokatų, jaunuomenės vadų ir t. t. konferencijos.

Panašus Katalikų veikimas pastebimas ir visose kitose Francijos vyskupijose. Nes žmonėms jau nubodo socialistams vergauti ir ima dabar savu protu gyventi ir savo tikėjimo laisvę ginti.

Škotija. Kaikurie protestantai ir anglikonai pradeda nerimauti Katalikų Bažnyčios pažanga Škotijoje. 1837 metais visoje Škotijoje buvo 74 kunigai ir 70 koplyčių-bažnytelių, o dabar jau yra per 600 kunigų, apie 430 bažnyčių ir koplyčių, 7 vyskupai ir arki-vyskupai.

Ž I E D E L I A I.

Burtininkas -- Apaštalas.

(Iš Misijonoriaus Pasakojimų).

Fong'as, kinietis, — stabmeldis, turėjo 13 metų, kai jam pasitaikė pirmą kartą susidurti su garsiuoju visoj apie-linkėje burtininku — Wung'u. Mat, Fongo tėvas sunkiai susirgo. Tad jis apsilankė pas burtininką, ieškodamas pagalbos.

Jauno vaikino rimta išvaizda, išmintimi spindinčios akys — patiko senam burtininkui.

“Jei kam” — mąstė sau Wung'as — “tai tik tam jaunam vaikinui galėsiu perduoti savo burtininkavimo paslaptis.”

Netrukus padaryta sutartis. Fong'as liko seno burtininko mokiniu. Wung'as mokino savo įpėdinį, kaip reikia užkalbėti, užkerėti ligas, kaip ateitį pažinti ir pagaliaus kaip įgauti valdžios ant dvasių ir gamtos jėgų.

Mokslas užtiko gerą dirvą. Per trumpą laiką Fong'as ne tik mokėjo visa, ką jo mokytojas žinojo, bet dar pralenkė jį. Jaunas burtininkas gydė lignonius, hipnotizavo, veikė net į toli esamus daiktus. Jo didelio mokslo garsas tuoj plačiai pasklido ir minios lankėsi nuolat pas jį.

Žmonės ypač stebėjosi jo nepaprastai valdžiai ant dvasių. Užtekdavo Fongui tarti žodis, o dvasios jo klausydavo. Ir taip jam pasakius tik: “Tsen

(dvasia), jei tas šeimininkas (gyvenęs toli nuo burtininko namų) yra dabar namie, tegul ši taurelė iškilsta aukštyn,” ir taurelė pakildavo į orą ir išpalengvo puldavo žemyn, niekuomet nesusidaužydama.

Ligas gydė Fong'as paprastai vienu tik valios aktu. Jam užtekdavo pasakyti: “Karštinė teapleidžia lignonį” — arba “Valgyk, kelkis, tu esi sveikas!” — ir lignoniai arba visiškai pasveikdavo arba bent kuriam laikui jausdavos geriau.

Tokiu budu išgydė jaunas burtininkas daug įvairių lignonių.

Garsas apie jį pasklido plačiai. Jis pradėta laikyti koku nepaprastu stebukladariu ir minių minios žmonių eidavo pas jį, ieškodami patarimo ir pagalbos ligoje ar nelaimėje.

Drauge augo ir Fongo turtai. Po rai metų praslinkus jau jis įsigijo keliasdešimtis margų žemės. Iš neturtėlio Fongas pasidarė gana turtingas žmogus.

Pasisekimas, garbė, turtai tekusieji varguoliui paprastai pakelia jį į puikybę ir pripildo jo širdį pasitenkinimo jausmais. Rodos, tai turėtų buti ir pas Fongą.

Tuo tarpu, nežiurint į pasisekimą, į turtus ir garbę pas žmones, Fongas

nesijautē laimingas. Jī apimdavo vis smarkiau kažin koksai neramumas ir nepasitenkinimas.

Ir štai miršta uma mirtimi jo tēvas. Nuliudimas dar smarkiau pradedā spaustī jo širdī.

Pasisekimai gydant ligonius jau jo nepatenkina. Nerimastis vis daugiau jī kankina.

Vienā graziā dienā Fongas iš nerimasčio užsnudo. Sapne jam rodēs, lyg matās prieš save puikū palociū, įvairiū namū vainiku apsuptā, aplink gi einās aukštas muras. Tačiau niekur jīsai nematē vartū! Tik štai ant muro aukštai pasirodo senelis, keistai apsirēdēs, ir pasilenkēs prie Fongo klausia:

“Ar norētumei įeiti?”

“O taip! Su mielu noru.”

“Apeik murā aplink ir pietū pusėje rasi vartus, per kuriuos galēsi įeiti į palociū.”

Pabudēs iš miego, Fongas del matyto regėjimo negali rasti ramybės. Kā gi galētū reikšti šitie pietū pusėje vartai?

Ilgai mąstē Fongas. Pagaliaus atējo jam stebėtina mintis. Pietū apie linkēs pusėje gyveno krikščionys. Ar tik nebebus jie tieji pietū pusēs vartai?

Nieko nelaukdamas, Fongas bēga pas vienā savo pažįstamūjū, jau atsivertusį krikščionį, ir papasakoja jam savo regėjimą.

“Puikiai!” — tarē krikščionis — “Rytoj rengiuosi kaip tik vykti į Sien sien, kurs bus didelēs mūsų iškilmēs. Eikime drauge.”

Nuējo.

Bažnytėlėje laikē iškilmingąsias šv. Mišias vyskupas, atvykęs čion lankydamas misijas.

Ir štai stebuklai!

Fongas vyskupo asmenyje pažino tą patį senelį, kuris buvo jam pasirodēs per sapnā ant aukšto muro bestovįs ir į jī kalbējēs. Visā laikā Fongas negalējo tiesiog savo akiū atitraukti nuo vyskupo.

Vyskupas pradėjo pamokslā. Jo žodžius gaudyte gaudē jaunās burtininkas.

Tarp kitko Vyskupas sakē:

“Kreipiuosi į jus, senuosius krikščionis. Jusū yra priedermē atvesti pas mus katechumenū. Jūs esate durimis, per kurias turi eiti į Dievo Bažnyčią tie, kuriuos Viešpats jau yra pramatēs ir paskyrēs.”

Fongas turėjo įspudžio, kad jo regėjimas matytas sapne dabar pasikartojās. Grįždamas namo, jau jīsai neabejojo suradēs galop tiesā.

Bet vis dar ramybės nerado. Įvairūs abejojimai kyla jo širdyje. Šimtai įvairiū stabmeldiškū prietarū užstoja jam keliā. Prasidėjo baisi vidujinė kova.

Du mėnesiu grumēsi jo siela su piktosios dvasios pagandomis. Tarpais jam atrodē, kad išeisias iš proto.

Kuomet Fongas taip baisiai kankinosi, vienā kartā vėl jam sapne pasirodē baltais rubais pasirēdēs asmuo ir tarē: “Ieškai stebuklingo gērimo, kurs tau užtikrintū amžinąją gyvybę, ir negali jo rasti. Štai aš jo turiu!”

“Ak! Viskā atiduočiau, kad galē-

čiau jo gauti!” — sušuko sapne Fongas.

Tai tarus, balstasis asmuo parodė jam knygelę, kurią laikė rankoje: “Štai priemonė, kuria gali įgyti amžinos gyvybės.” Ir taip sakydamas, praskleidžia lapą, kur buvo išrašyti dešimtis Dievo įsakymų. Ir įteikęs jį miegančiam Fongui, regėjimas išnyko.

Fongas pabudo ir žiuri su nusištiebėjimu, kad aną knygelę jisai laiko savo rankose.

“Kas čia per knygelė?” — klausė Fongas tuojaus sutikęs krikščionį.

“Katekizmas” — atsakė užklaustasis.

Fongas su dideliu atsidėjimu pradėjo skaityti katekizmą. Porai dienų praslinkus jau jisai jį mokėjo atmintinai. Viskas jam patinka, viskas traukte traukia jo sielą. Tik dviejų dalykų jis ne kaip negali suprasti: tai Švenčiausios Dievo Motinos panystę ir kuno prisikėlimą iš numirusių.

Ir vėl kyla abejojimai ir neramumai. Ir vėl prasideda dvasinė kova.

Galop tas pats krikščionis, kuris jam pirma pagelbėjo, ragina jį vėl eiti į artimiausią misijų stotį — Sien-sien.

Tuomet buvo Sekminių šventės.

“Kelias į Sien-sien tą dieną” — pasakojo vėliau Fongas — “atrodė man ilgas be galo. Drebėjau iš baimės, kad nesutikčiau ką nors pažįstamų, kurie galėtų dasiprotėti, koku tikslu aš einu į krikščionių misiją. Kiekvienas žingsnis man brangiai kainavo. Ir jei ne mano draugas, kuris su manim ėjo, būčiau grįžęs atgal. Bet tos kelionės vė-

liau nesigailėjau. Dalyvavau tos dienos pamaldose ir visą laiką meldžiausi tik į krikščionių Dievą, prašydamas, kad manęs pasigailėtų. Ir neapsirikau. Ta diena buvo mano gyvenime visų svarbiausia, nulemianti mano likimą, diena. Po pamaldų pasijutau esąs visai atsimainęs žmogus. Jau tikėjau į viską. Jokių abejojimų neturėjau, jokiis neramumas nekankino mano širdies. Grįžęs namo, vieno tik troškau: paskelbti visiems, kad esu krikščionis, kad radau tikrą tikėjimą. Nuo šio laiko jau neturėjau pagundų, jau nesigėdžiau To, Kurį pasirinkau savo viso gyvenimo Viešpačiu.”

Po dviejų mėnesių Fongas buvo apkrikštytas ir tapo tomis durimis, per kurias skaitlingi stabmeldžių būriai ėjo į Dievo Bažnyčią.

Sunku ir apskaityti, kiek savo tautiečių Fongas atvertė į tikrąjį tikėjimą. Didelio džiaugsmo patyrė misijonieriai iš Fongo atsivertimo ir jo nenuilstomo apaštalavimo kiniečių tarpe.

Po savo atsivertimo Fongas visgi nesiliovė gydęs ligonių. Bet dabar jau jisai savo gydymą rėmė krikščioniškais pagrindais. Pirmas darbas kai ateidavo pas jį ligonis, buvo pavesti jį Dievo Motinos globai. Ir stebėtinas dalykas. Per švenč. Marijos užtarymą Fongas gaudavo nepaprasto nujautimo ligos. Rodos, kad jisai matyte matė ligonio stovį ir ligos rušį.

Gydydamas stabmeldžius, Fongas niekuomet neimdavo nuo jų jokių dovanų. “Ne aš tave išgydžiau” — kalbėdavo — “bet krikščionių Dievas. Jam

turi dėkoti ir Jį garbinti." Ir tai taręs, Fongas paprastai trumpai išdėstydamo katalikų tikėjimo svarbiausias tiesas ir po tam dažniausiai sekdamo pagijusio kiniečio atsivertimas.

Sunku pasakyti, iš kur Fongas turėjo tokį didelį gydymo žinojimą? Greičiausiai Fongas bus turėjęs gilaus nuėjautimo, paremto ilgu patyrimu. Čia paduodu kelis atsitikimus mano nuomonei paremti.

Vienas jaunas katechumenas (stabmeldis rengiantis priimti krikštą) sunkiai sirgo džiova. Tačiau nebuvo skubinamasi jis pakrikštyti atsižvelgiant į jo stabmeldžius tėvus ir pavojų, kuris iš jų pusės jam grėsė. Kurią dieną klausiu Fongą, kaip ligonis? O jis atsako: "Kaip tik šiandien pakviesta pas ligonį gydytojas, kuris tvirtina nieko bloga nėsą ir ligonis galėsias už kelių dienų atsikelti. Tačiau aš esu tikras,

kad ligonio dienos jau suskaičytos ir jokiū būdu negalima atidėlioti krikštą." Tą pačią dieną paklausiau Fongo ir apkrikštijau. Nakčia ligonis mirė.

Kitą kartą paklausiau jį, kokiū priemonių reikėtų vartoti prieš tam tikrą vidurių ligą. Fongas veik žodis į žodį davė nurodymų, kokiū buvo man davęs vienas gydytojas specialistas Europoje, prieš išvažiuojant man į misijas.

Po savo atsivertimo Fongas dar gyveno dešimts metų. Per visą laiką buvo nepaprastu pavyzdžiu visiems, kaipo geras krikščionis. Nenuilstamai dirbo jisai, kad kuodaugiausiai atvestų stabmeldžių į tikrąjį tikėjimą. Ir tai jam sekėsi. Ir taip iš burtininko Fongas virto uoliu apaštalu, kuris atnešė mūsų misijai daug Dievo palaimos. Taip tai Dievas rodo savo gailestingumą žmonėms, kurie ieško Jo širdies prastume. (M. Kor.).

Klausimai ir Atsakymai

Faskolos užmiršimas.

KLAUSIMAS. Ar nėra nuodėmės tam, kuris kartais kokį mažą daiktą, arba kelis centus pasiskolinęs pamiršta, ar taip neatiduoda. O aš tikrai žinau ir gėdijuos jam priminti, kad atiduotų tą mažą daiktą. Tai ar man yra nuodėmė, kad nepriimu.

"L." Skait. B. St. iš Kalkaska, Mich.

ATSAKYMAS. Nei kokios Tamstai nuodėmės šiame atsitikime nėra. Lūosas nuo nuodėmės ir tas kuris nuo Tamstos pasiskolino ir pamiršo paskolą gražinti. Jisai turėtų nuodėmę, tiesa atleidžiamąją, kad tą mažą daiktėlį tyčiomis pasisavintų ir nebenorėtų gražinti. Bet dabar to nėra. Jeigu Tamstai tas mažas daiktelis taip brangus, užsimink kada pasiskolinusiam, — pamatysi, jisai sugrąžins.

Šventės.

KLAUSIMAS. Prašau paaiškinti per "Laivą" ar dabar Lietuvoje šventės buna sykiu su Amerika, ar ne, nes kol Lietuvoje gyvenau tai vis budavo vėliau.

J. Š. iš Ladd, Ill.

ATSAKYMAS. Dabar Lietuvoje šventės buna kartu su viso katalikiškojo pasaulio šventėmis, o ne vėliau trylika-keturiolika dienų kaip pirmiau sulyg rusų kalendoriaus. Suprantama, kuomet Lietuvoje jau šventė yra pasibaigus tai Amerikoje dar tebelaikomos pamaldos, nes čia saulė vėliau teka 8 valandas negu Lietuvoje.

Malda.

KLAUSIMAS. Kodėl į Dievą sakoma: tu, o į žmones: tamsta, Jus? Ar gi į Dievą pridera taip nemandagiai kalbėti?

"L." Skaitytojas, J. Š.

ATSAKYMAS. Lietuvių kalboje žodis: tu nevisada reiškia stačiokiškumą. Tą žodį vartojame su sau artimais žmonėmis kalbėdami, norėdami pareikšti visišką savo pasitikėjimą ir gilų draugiškumą. Į žmones-gi toliau nuo mūsų draugiškumo stovinčius sakome: tamsta, o į tolimus, arba didesnės pagarbos didesnės vertės: Jūs. Į Dievą kreipdamiesi maldoje mes visiškai Dievu pasitikime, rodome Jam savo prisirišimo, todėl ir sakome: Tu.

Dangus.

KLAUSIMAS. Noriu paklausti per "Laivą" apie kokio dangaus prastojimą yra kalbama. Ten visokių tautų žmonės gyvena. Koks yra Dangus pas Dievą?

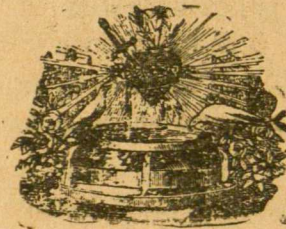
Ką reiškia žodis "Dangus?"

"L." skaitytoja iš Lawrence, Mass.

ATSAKYMAS. Paprastai dangumi vadiname tą visą, ant mūsų galvų esančią erdvių beribę, kuri saulėta dieną yra mėlyna, o apsiniaukusią — palša, ar juoda. Tą patį žodį "dangus", kuris mūsų dengiančias erdvių beribes išreiškia, naudojame ir amžinajai laimei išreikšti. Aišku, šiame atvejuje dangus visai ką kitą reiškia negu pirmame. (Kaipo amžinosios laimės žodis "dangus" mums primena tą laimingą sielos stovį po mirties, apie kurį šv. Raštas mums sako: "Nei akis neregėjo, nei ausis negirdėjo, nei į žmogaus širdį įėjo, ką pritaísė Dievas tiems, kurie jį myli" (I Kor. 2. 9).

Kas pasiekė savo amžinąją laimę — Dangų, — tas atsiekė savo asmeninį aukščiausiąjį tikslą. Tos laimės nustoti, — tai didžiausia mums nelaimė. O nustoja visi tie, kurie priešingai apreiškštai Dievo valiai elgiasi, t. y. sunkiai nusikalsta prieš Dievo, ar Bažnyčios įsakymus.

Taigi matai, Tamsta, kad "Laive" buvo kalbama apie amžinosios laimės — Dangaus prastojimą. Jeigu jautiesi nustojusi teisės įeiti į Dangų per sunkias kaltes, eik prie Atpailos sakramento, — ir susitaikink su Dievu.

Lietuvos Žinios.

Sanatorija džiovininkams. Lietuvos Raudonasis Kryžius ruošiasi statyti netoli Kauno Panemunės pušyne džiovininkams sanatoriją. Šitam reikalui išnuomota iš Žemės Ukio ministerijos didelis miško plotas.

Rado senų pinigų. Alytaus apskr. Dukšonių kaime p. Sabanienė savo sodybos kieme rado numizmatinį radinį, susidedantį daugiau, kaip iš 234 štukų įvairių sidabro monetų 866 gr. svorio.

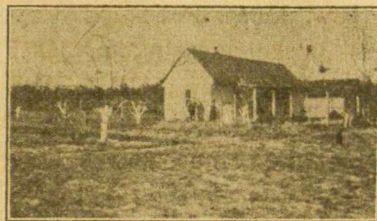
Kiek truksta mokytojų. Tinkamai sutvarkyti pradžios mokslą ir aprupinti mokslo personalu, reikės 5,586 mokytojų. Gimnazijoms reikėtų 399 mokytojų, mokytojų seminarijoms — 140, komercijos mokykloms — 74, vidurinėms mokykloms — 526.

Svetimšalių skaičius. Kovo mėn. pradžioj visoj Lietuvoj gyveno 10,862 svetimšaliai. Pilietybe jie skirstomi taip: Amer. Jungt. Valst. — 219 piliečių, Anglijos 127, Argentinos — 1, Australijos — 94, be pilietybės — 6401 (jų skaičių ir rusai emigrantai), Belgijos — 4, Brazilijos — 1, Bulgarijos — 3, Čekoslovakijos — 57, Danijos — 78, Estijos — 52, Italijos — 10, Latvijos — 1796, Lenkijos — 115, Norvegijos — 10, Olandijos — 6, Palestinos — 9, Persijos — 1, Prancuzijos — 18, Rumunijos — 7, SSSR — 314, Serbijos — 1, Suomijos — 16, Švedijos — 18, Šveicarijos — 61, Turkijos — 6, Vėkietijos — 1428, Vengrijos — 5, Dan-cigo — 1 ir Graikijos — 3. Vasario

mėnesio pradžioj svetimšalių buvo 10,780.

Skautų suvažiavimas. Balandžio 16-19 d. Kauno šalių burio salėj buvo visuotinas lietuvių skautų draugovių atstovų suvažiavimas. Kalbėta organizacijos reikalais. Skautų šefų išrinkta p. Respublikos Prezidentas. Balandžio 19 d. Rotušės aikštėj skautai rodė ką moka: gimnastikavo, statė palapines.

1863 m. tremtiniai grįžta tėviškėn. Grįžusieji iš Rusijos 1863 m. tremtiniai buvo laikinai apgyvendinti įvairiose vietose, nes jų ukius valdė rusų pasodinti žmonės. Dabar tos žemės jiems sugrąžintos ir valdžios lėšomis pervežami su visu jų turtu į gyvenamąją vietą.

LAIŠKAS IŠ LIETUVOS.

Neseniai "Laivo" redakcija gavo padėkos laiškučių iš Lietuvos. Gerb. J. M. mums rašo:

"Nuoširdžiai ačiu už "Laivą". Jį ir toliau gauname, tik jau ne kasnedėl. Nes mūsų bažnytkaimyje, sužinoję "Laivą" parėjus, kol mano rankas pasiekia, per dešimtis kitų skaitytojų pereina, jeigu tik kiek pasivėlinu jį atsiumti iš raštinės. Kartais net visai dingsta, ar-

ba gaunu jau visai suskaičyta. Šiandie gavau net tris iškarto. Jie bus turbūt visą mūsų seniunią aplėkę.”

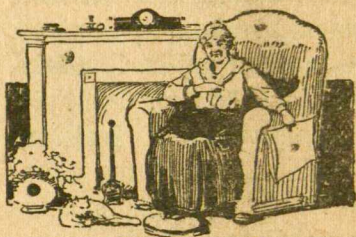
Lietuvoje “Laivas” žmonėms labai įtinka, jį noriai skaito. Kas Amerikiečių norėtų savo giminėms malonumo padaryti, lai atsiunčia “Laivo” administracijai du doleriu, savo giminų

gerą adresą, o “Laivas” lankys juos kas šventą dieną, nuolatos primindamas jiems Amerikiečius geradarius.
2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

J. Poškienei. Ačiū Tamstai už eiles. Pataisę talpiname. Lauksime daugiau žinučių nuo Tamstos.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėriši savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrėsi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: “Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.

Pasekmingai siunčiam pinigų ir
Parduodam Laivakortes.